

Sídlo Poslanecké sněmovny tvoří dva bloky starobyklých paláců a měšťanských domů na Malé Straně, které jsou ohraničené Malostranským náměstím, ulicemi Sněmovní, Tomášskou a Valdštejnským náměstím. Spolu s nimi je součástí komplexu i dům č. p. 1 na protější straně Sněmovní ulice. Budovy s bohatou historií, která se zrcadlí v rozličných stavebních slozích, spojily svůj osud s parlamentním vývojem v průběhu 19. století.

V **Thunovském paláci** zasedal od roku 1861 český zemský sněm. Postupně pak byly pro potřeby sněmu a zemského výboru propojovány sousední domy a paláce. Ty tvořily i kulisy převratných událostí 20. století. V jednacím sále Thunovského paláce byla vyhlášena v listopadu 1918 Československá republika. V prvorepublikové éře zasedal v Thunovském paláci Senát Národního shromáždění. Po ustavení československé federace v roce 1968 zde rokovala Česká národní rada a od roku 1993 je jednací sál dějištěm schůzí Poslanecké sněmovny.

V 90. letech 20. století byly do sněmovního komplexu znovu začleněny například **paláce Smiřických a Šternberský**, součástí sněmovního komplexu se stala nově i **budova bývalého jezuitského gymnázia**.

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
Sněmovní 4
118 26 Praha 1-Malá Strana
tel.: 257 171 111, fax: 257 534 469
e-mail: posta@psp.cz
www.psp.cz

**PALÁCE
POSLANECKÉ
SNĚMOVNY**

▲ THUNOVSKÝ PALÁC

Stavba reprezentativního sídla rodu Thunů byla zahájena roku 1695 a dokončena byla pravděpodobně již roku 1701. V roce 1794 byl palác fatálně poškozen požárem a Thunové jej následně odprodali českým stavům, kteří palác adaptovali pro potřeby zemského sněmu a výboru. Z doby přestavby na začátku 19. století pochází i dnešní klasicistní vnější podoba průčelí. Další výrazné stavební úpravy byly v paláci provedeny v prvorepublikové éře. Současnou podobu interiérů dotvořila rekonstrukce pro potřeby České národní rady reflektující estetická kritéria na sklonku 80. let 20. století.

► PALÁC SMÍŘICKÝCH

Původně renesanční palác (též zvaný dům U Montágu) vznikl na počátku 17. století propojením domů, které byly v majetku rodu Smiřických. Po roce 1763 byl na přání nového vlastníka Jana z Montagu palác zbarokizován. Na rohové arkýře byly tehdy rovněž umístěny cibulové vížky. V roce 1895 zakoupil dům zemský výbor Království českého. Po druhé světové válce sídlil v budově Geologický ústav. Po vzniku České republiky se stal palác součástí sídla Poslanecké sněmovny a proběhla v něm důkladná rekonstrukce (1993-1996). Během ní byly renovovány malované trámové renesanční stropy a bohatá sgrafita.

◀ ŠTERNBERSKÝ PALÁC

Nesourodé průčelí paláce prozrazuje, že jej tvoří původně dva domy s rozdílnou historií a vlastníky. Na sklonku 17. století již byly obě budovy ve vlastnictví rodu Šternberků, kteří jej sjednotili v barokním stylu. V době národního obrození byli v paláci hosty Kašpara Šternberka představitelé české vědy a kultury jako Dobrovský či Palacký. V roce 1901 koupil palác zemský výbor a můstkem jej propojil se sousedním palácem Thunovským (1903). V 90. letech byl palác citlivě rekonstruován pro potřeby Poslanecké sněmovny.

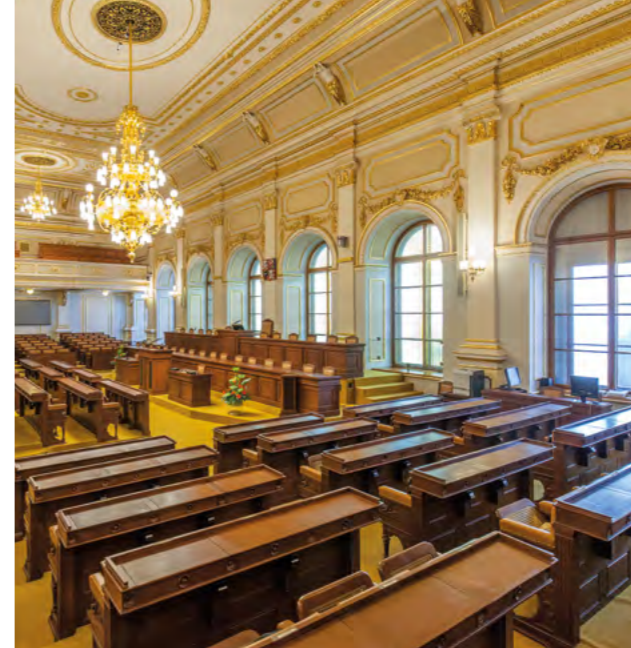
► SNĚMOVNÍ 1

Rozsáhlá část sněmovního komplexu je tvořena dvěma budovami. Spodní část s monumentálním portálem byla upravena v barokním slohu pro potřeby jezuitského řádu K. I. Dientzenhoferem ve 20. letech 18. století. V 70. letech 18. století byla budova gymnázia po zrušení řádu propojena s domem dvorské komory a rozsáhlý komplex sloužil zemskému guberniu a později českému místodržitelství. Ve 20. století využívalo budovu ministerstvo vnitra. Od roku 1994 byla začleněna do komplexu Poslanecké sněmovny a následně komplexně rekonstruována.

▼ AUERŠPERSKÝ PALÁC

Palác je nazýván také Clary-Aldringenským, neboť Jan Jiří Clary-Aldringen spojil několik domů v jeden palácový celek na sklonku 18. století a průčelí sjednotil v raně barokním slohu. Interiéry paláce byly upraveny ve stylu klasicismu a počínajícího historismu poté, co jej koupili roku 1824 Auerspergové. V roce 1904 koupil palác od Auerspergů zemský výbor. Státní úřady jej využívaly i nadále ve 20. století. Po sametové revoluci se stal součástí sídla Poslanecké sněmovny.

▲ **JEDNACÍ SÁL POSLANECKÉ SNĚMOVNY** byl upraven pro jednání zemského sněmu v roce 1861. Podoba neorenesančního sálu se od této doby měnila jen nepatrně.

► **PRACOVNA PŘEDSEDY** Poslanecké sněmovny v Thunovském paláci. Bohatou štukovou výzdobu na stropě je možné dodnes obdivovat díky skutečnosti, že tuto část paláce neponičil požár v roce 1794.

▲ **TISKOVÉ STŘEDISKO** vzniklo zastřešením dvora Thunovského paláce v roce 2009.

▲ Monumentální **pozdň středověké sklepení** pod Šternberským palácem. Klenba se středním pilířem byla do sklepení vložena patrně v 16. století.

► **KAPLE** ve Šternberském paláci, jejíž podoba vychází z návrhu architekta Josefa Pleskota, byla zpřístupněna v roce 2016. Korpus Kristova těla je dílem barokního mistra Ignáce Platzera. Na oknech je do ornamentální výzdoby zasazeno prvních deset písmen hebrejské abecedy, které odkazují na desky Desatera.

